

[Thisted Knudsen.]

lovgivning, vi har, er bygget op stykkevis. Der er også mange af os, der har den opfattelse, at udviklingen egentlig er løbet fra det system, vi i dette øjeblik har for den faste beskatning, og at dybtgående ændringer, forenklinger, måske også en mere retfærdig ordning af dette skattesystem er på sin plads.

Vi er egentlig 75 pct. enige med det ærede medlem. Vi mangler kun 25 pct., og det regner vi med at kunne opnå. Det er selvfølgelig rigtigt, at man bør ændre grundskylden til kun at være kommunal, og at statsgrundskylden bør bortfalde; den er det jo også allerede delvis. Fra regeringens side har man jo anerkendt det over for landbrugsejendomme — og med meget fornuftige begrundelser efter min opfattelse. Det kan ikke være det store problem.

Vi er egentlig også enige om det principielle, at alt, hvad der hedder bygningskyld, skat på bygninger, er tiden løbet forbi. Vi er jo undervejs, men det går måske ikke hurtigt nok. Jeg mener, man kunne tage undervejelse at afvikle disse bygningsskatter, som vi alle herinde erkender principielt ikke kan opretholdes, hurtigere, end vi vedtog det i sin tid.

Så kommer det sidste, det store problem, det er spørgsmålet om kommunernes og ikke mindst landkommunernes udskrivning af skatter på jorden. Det er jo nemlig det, der bliver tilbage. Det er da ganske klart, at når man kommer ind på dette spørgsmål, så kommer landbruget frem i første række. Jeg har altid sagt, at beskatningen af jordværdier måtte ende som en skat på boliger og en skat på jorden som produktionsmiddel i landbruget. Der er ikke andre muligheder, og det er det, der har ført også det ærede medlem hr. A. C. Normann ind på den tanke, om dette grundlag egentlig er holdbart mere, om man kan tillade kommunerne efter et stigende behov for skatter at udnytte jorden, hvad enten denne benyttes til bolig eller landbrugsproduktion, til at lægge yderligere byrder på disse to områder.

Jeg ved ikke helt bestemt, hvad det ærede medlem tilsigter med bemærkningen i forslaget om, at kommunernes adgang til selv at bestemme grundskyldens omfang udvides. Der har stået svære kampe i dette ting om, om man egentlig skulle have et loft

over den kommunale udskrivning på jorden, stigende eller faldende efter kommunernes behov. Disse stærke politiske kampe er jo endt principielt derhen, at vi har fundet et loft, der egentlig gælder for alle kommunetyper, således at en kommune ikke uden videre kan fordele sin skattebyrde uden hensyn til, hvordan forholdene egentlig er i kommunen. Der er et loft over, hvor langt man må gå med den kommunale grundskyldsbeskatning. Jeg forstår på det ærede medlem, selv om det ikke er helt klart, at det, han egentlig ønsker, er mere frit slag for kommunerne på dette område, end der er i dag, og dér må jeg sige til det ærede medlem, at hvor sympatisk jeg end kan stille mig over for forslaget som helhed, så gør dette mig noget betænkelig, endog meget betænkelig. Dette loft på 35 promille har egentlig virket helt godt, og det har været et loft, der slet ikke har ligget fast. Det kan den højtærede finansminister ikke glæde sig over, men det kan vi ude i kommunerne måske glæde os over. Det ærede medlem hr. A. C. Normann ved, at når grundskyldværdien eller ejendomsskyldsværdien stiger, så åbnes der muligheder rent automatisk for kommunerne til at forøge beskatningen af jordværdien, ikke af bygningerne, men af jordværdien. Altså loftet ligger ikke så fast, som det ærede medlem tror. Og når nu det ærede medlem nævner den uensartede faste beskatning, navnlig i landkommunerne, må jeg sige, at hvis man gik til at undersøge, hvad det var, der fik disse kommuner til at bestemme denne skattepolitik, var det egentlig et spørgsmål, om den så var så ilde, som det ærede medlem tror.

Jeg har den opfattelse, at ude i kommunalbestyrelserne vurderer man det grundlag, der må anses for at være retfærdigt for den pågældende kommune; og fordi man har en lav grundskyldpromille i en kommune, behøver det egentlig ikke at være et uretfærdigt skattegrundlag. At mene dette kræver i hvert fald, at man kender alle de specielle forhold, der spiller ind.

Jeg er altså noget betænkelig på dette område, fordi jeg tror, at et loft er nødvendigt. Hvor det så skal ligge, kan man diskutere. Hvis jeg skulle sige min hjertens mening, hvad man nogle gange er nødt til, når man vil høres på rigtig måde, så burde det måske sænkes. Der vil ikke ske noget